

2205**USTAWA**

z dnia 16 grudnia 2005 r.

o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

Art. 1. W ustawie z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) w ust. 1:

— pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) wyłączone zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym;

2) zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed sądami powszechnymi, wojskowymi i polubownymi;”,

— w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) inicjowanie i opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących spraw z zakresu gospodarowania mieniem Skarbu Państwa.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zastępstwo, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie obejmuje spraw:

1) rozpoznawanych w postępowaniu wieczystoksięgowym;

2) w przedmiocie wpisu do właściwego rejestru;

3) rozpoznawanych w postępowaniu upadłościowym lub naprawczym;

4) rozpoznawanych w postępowaniu egzekucyjnym.”;

2) art. 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„Art. 11. 1. Koszty postępowania w sprawie, w której Prokuratura Generalna wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa, ponosi podmiot reprezentujący Skarb Państwa, którego dotyczy przedmiot tego postępowania, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa nie ponosi kosztów zastępstwa procesowego wykonywanego przez Prokuraturę Generalną.

Art. 12. 1. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa zawiadamia niezwłocznie Prokuraturę Generalną o stanie prawnym lub faktycznym związanym z działalnością tego podmiotu, który uzasadnia wszczęcie w imieniu Skarbu Państwa postępowania sądowego w sprawie, w której zastępstwo procesowe Skarbu

Państwa przez Prokuraturę Generalną jest obowiązkowe, przekazując jednocześnie informacje i dokumenty niezbędne do wszczęcia postępowania sądowego.

2. W przypadku wyłącznego zastępstwa procesowego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, niezwłocznie po powzięciu wiadomości o zaistnieniu okoliczności, które mogą uzasadniać podjęcie czynności przed Sądem Najwyższym, podmiot reprezentujący Skarb Państwa przekazuje Prokuraturii Generalnej informacje i dokumenty zgromadzone w sprawie wraz ze swoim stanowiskiem dotyczącym zasadności podjęcia czynności przed Sądem Najwyższym, szczegółowymi informacjami o przedmiocie postępowania oraz dowodami w sprawie.”;

3) art. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„Art. 13. 1. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa przekazuje Prokuraturii Generalnej, na jej żądanie lub z własnej inicjatywy, wszelkie informacje i dokumenty niezbędne do wykonywania przez Prokuraturę Generalną zastępstwa procesowego Skarbu Państwa.

2. Na żądanie Prokuraturii Generalnej lub z własnej inicjatywy podmiot reprezentujący Skarb Państwa przekazuje Prokuraturii Generalnej stanowisko w sprawie, w której zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonuje Prokuratura Generalna.

3. W przypadkach wymagających wiadomości specjalistycznych, Prokuratura Generalna może zasięgać opinii biegłych i korzystać z tłumaczy.

Art. 14. 1. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa składa Prokuraturii Generalnej, na jej żądanie lub z własnej inicjatywy, wnioski w przedmiocie wszczęcia postępowania lub czynności procesowych w sprawie, w której Prokuratura Generalna wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa. Prokuratura Generalna nie jest związana treścią wniosków, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa w przedmiocie wszczęcia postępowania, cofnięcia pozwu lub

wniosku, uznania roszczenia lub wniosku, zrzeczenia się roszczenia, ograniczenia roszczenia lub zawarcia ugody sądowej jest wiążący dla Prokuraturii Generalnej. W razie niezgodności stanowiska Prokuraturii Generalnej z wnioskiem podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, Prokuratura Generalna żąda od podmiotu reprezentującego Skarb Państwa stanowiska na piśmie.

3. W przypadku, w którym nie można ustalić podmiotu reprezentującego Skarb Państwa w określonej sprawie, wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, może złożyć, na wniosek Prezesa Prokuraturii Generalnej, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.
4. Jeżeli podmiot reprezentujący Skarb Państwa, mimo żądania Prokuraturii Generalnej, nie składa w określonym terminie wniosków, o których mowa w ust. 1 lub 2, Prokuratura Generalna — o ile jest to konieczne dla zachowania terminów wynikających z przepisów prawa albo ustalonych przez sąd, trybunał lub inny organ orzekający — podejmuje czynności według swojego uznania, zawiadamiając o tym podmiot reprezentujący Skarb Państwa.”;

4) w art. 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prokuratura Generalna używa wizerunku orła ustalonego dla godła Rzeczypospolitej Polskiej oraz pieczęci urzędowej określonej w przepisach o pieczęciach państwowych.”;

5) w art. 20 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezesa i wiceprezesów Prokuraturii Generalnej powołuje się spośród osób posiadających kwalifikacje do zajmowania stanowiska radcy Prokuraturii Generalnej. Przepisy rozdziałów 3 i 5 stosuje się odpowiednio do Prezesa i wiceprezesów Prokuraturii Generalnej.”;

6) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. W skład Prokuraturii Generalnej wchodzi Główny Urząd Prokuraturii Generalnej z siedzibą w mieście stołecznym Warszawie oraz mogą wchodzić oddziały Prokuraturii Generalnej.

2. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, może tworzyć, w drodze zarządzenia, oddziały Prokuraturii Generalnej z siedzibami w miejscowościach, w których mają siedziby sądy apelacyjne. W zarządzeniu określa się siedzibę i właściwość miejscową oddziału, która obejmuje obszar właściwości co najmniej jednego sądu apelacyjnego.

3. Główny Urząd Prokuraturii Generalnej wykonuje zadania i czynności oddziału Prokuraturii Generalnej w obszarze właściwości Sądu Apelacyjnego w Warszawie oraz w obszarach właściwości sądów apelacyjnych, dla których nie utworzono oddziałów Prokuraturii Generalnej.

4. Prezes Prokuraturii Generalnej może przekazać sprawę oddziałowi lub Głównemu Urzędowi Prokuraturii Generalnej z pominięciem ich właściwości miejscowej, jeżeli wymaga tego ochrona praw lub interesów Skarbu Państwa. W takim przypadku przepis art. 8 ust. 5 stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 25 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa z organami władzy publicznej, państwowymi osobami prawnymi, państwowymi jednostkami organizacyjnymi niemającymi osobowości prawnej oraz organami jednostek samorządu terytorialnego i innymi podmiotami, którym powierzono wykonywanie zadań publicznych na podstawie ustaw lub porozumień, w tym w szczególności zakres czynności wykonywanych w ramach współdziałania przez Prokuraturę Generalną i te podmioty, terminy wykonywania tych czynności oraz wymieniane informacje i dokumenty, z uwzględnieniem wymogów wynikających z przepisów dotyczących właściwych postępowań.”;

8) w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wynagrodzenie radcy składa się z wynagrodzenia zasadniczego odpowiadającego zajmowanemu stanowisku służbowemu, dodatku za wieloletnią pracę oraz dodatku funkcyjnego w razie powierzenia funkcji w Prokuraturii Generalnej.”;

9) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. 1. Radcy przysługuje dodatek za wieloletnią pracę w wysokości wynoszącej po 5 latach pracy 5 % miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1 % za każdy dalszy rok pracy aż do osiągnięcia 20 % miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę wlicza się wszystkie poprzednie, zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się okresów zatrud-

nienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej), jak również w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428, z późn. zm.¹⁾), w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 1 lipca 1989 r.

4. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, sposób zaliczania zakończonych okresów zatrudnienia do okresów pracy uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę oraz okresy, za które przysługuje ten dodatek, i terminy jego wypłaty, z uwzględnieniem odrębnych przepisów dotyczących takiego dodatku.”;

10) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. Radcy przysługuje corocznie dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze:

- 1) 6 dni — po 10 latach pracy w Prokuraturii Generalnej;
- 2) 12 dni — po 20 latach pracy w Prokuraturii Generalnej.”;

11) art. 49 uchyla się;

12) w art. 59 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Członkiem komisji dyscyplinarnej może być radca dający należyłą rękojmię wykonywania tej funkcji.”;

13) rozdział 7 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 7

Inni pracownicy Prokuraturii Generalnej

Art. 67. 1. W Prokuraturii Generalnej mogą być zatrudnieni pracownicy inni niż radcowie.

2. Do pracowników, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.²⁾),

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 57, poz. 618, Nr 62, poz. 681 i Nr 63, poz. 701, z 2000 r. Nr 43, poz. 488 i Nr 50, poz. 600, z 2002 r. Nr 14, poz. 128, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 765, Nr 153, poz. 1271 i Nr 175, poz. 1434, z 2003 r. Nr 44, poz. 390 i Nr 99, poz. 921, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 oraz z 2005 r. Nr 164, poz. 1365.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417.

a w sprawach nieuregulowanych także w tych przepisach — przepisy Kodeksu pracy.

3. Jeżeli stosunki pracy pracowników, o których mowa w ust. 1, regulują inne przepisy szczególne, do pracowników tych stosuje się również te przepisy.”;

14) w art. 68:

a) pkt 1 i 2 uchyla się,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) art. 87¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 87¹. § 1. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązują zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

§ 3. Przepisu § 1 nie stosuje się także wtedy, gdy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa jest wykonywane przez Prokuraturię Generalną Skarbu Państwa.”;

15) w art. 70 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 66 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) osób, które co najmniej trzy lata zajmowały stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.”;

16) w art. 71 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 25 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) osób, które co najmniej przez trzy lata zajmowały stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.”;

17) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Art. 74. W ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. — Prawo o notariacie (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 369, z późn. zm.³⁾) w art. 12 w § 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) osób, które co najmniej przez trzy lata zajmowały stanowisko radcy Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa.”;

18) art. 82 otrzymuje brzmienie:

„Art. 82. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 169, poz. 1417) w art. 175 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli skargę kasacyjną sporządza sędzia, prokurator, notariusz, radca Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, będący stroną, jej przedstawicielem lub pełnomocnikiem albo jeżeli skargę kasacyjną wnosi prokurator lub Rzecznik Praw Obywatelskich.”;

19) w art. 83:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sprawy wszczęte przed właściwym sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym przed dniem wejścia w życie ustawy, w których zgodnie z jej przepisami, po dniu wejścia w życie ustawy, zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną jest obowiązkowe, są prowadzone na dotychczasowych zasadach.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Sprawy przed Sądem Najwyższym, w których zgodnie z przepisami ustawy, po dniu jej wejścia w życie, zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną jest wyłączne, są prowadzone na dotychczasowych zasadach, o ile przed dniem wejścia w życie ustawy zostały w sprawie podjęte czynności procesowe przed Sądem Najwyższym lub czynności procesowe związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowane przed sądem niższej instancji.”;

20) w art. 85 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 124, poz. 1152 i Nr 217, poz. 2142, z 2004 r. Nr 62, poz. 577, Nr 147, poz. 1547, Nr 173, poz. 1808 i Nr 202, poz. 2067 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1361, Nr 167, poz. 1398 i Nr 169, poz. 1417.

„1. Do dnia 14 marca 2006 r. koszty organizacji i funkcjonowania Prokuratury Generalnej, w tym wydatki na wynagrodzenia radców i innych jej pracowników, są finansowane ze środków Funduszu Skarbu Państwa, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.⁴⁾.”;

21) art. 86 otrzymuje brzmienie:

„Art. 86. Ustawa wchodzi w życie z dniem 15 marca 2006 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 84 i 85, które wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) rozdziałów 5—7 oraz art. 72, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.”.

Art. 2. 1. Członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w komórkach obsługi prawnej administracji rządowej (departamentach prawnych, biurach prawnych, zespołach radców prawnych), jak również w innych komórkach organizacyjnych, spełniający wymogi określone w art. 29 ust. 1 pkt 1—3, 5 i 6 ustawy wymienionej w art. 1, w terminie do dnia 15 lutego 2006 r. mogą zgłosić Pełnomocnikowi, o którym mowa w art. 84 ust. 1 tej ustawy, zamiar przejścia do pracy w Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa. W drodze porozumienia z dotychczasowym pracodawcą, zawartego na wniosek Pełnomocnika, może on zatrudnić na stanowisku radcy Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa pracownika, który zgłosił zamiar przejścia do pracy w Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do niebędących członkami korpusu służby cywilnej pracowników zatrudnionych w komórkach obsługi prawnej (biurach legislacyjnych, departamentach prawnych, biurach prawnych, zespołach radców prawnych), jak też w innych komórkach organizacyjnych państwowych jednostek organizacyjnych oraz do pracowników samorządowych zatrudnionych w komórkach obsługi prawnej, jak również w innych komórkach organizacyjnych urzędów jednostek samorządu terytorialnego, których organy lub członkowie organów na podstawie przepisów szczególnych podejmują za Skarb Państwa czynności w postępowaniach sądowych.

Art. 3. Wnioski złożone na podstawie art. 84 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują ważność.

Art. 4. Pełnomocnik, o którym mowa w art. 84 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, w okresie sprawowania swojej funkcji może zatrudniać radców Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa i innych pracow-

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 i 2722 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1400, Nr 169, poz. 1418, Nr 178, poz. 1479 i Nr 184, poz. 1539.

ników, niezbędnych przy organizowaniu Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Do tych radców i innych pracowników stosuje się zasady wynagradzania dotyczące radców i innych pracowników Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*